POLITICA LUI TITULESCU

(Urmare din pag. I-a)

cu prilejul Conferinței pentru dezarmare, la Geneva, Titulescu începe primele acțiuni de apropiere, iar în Iulie 1933, la Londra, ajunge la semnarea a două convenții pentru definirea agresorului, una între Soviete și vecinii săi, cealaltă deschisă semnăturii Uniunii Sovietelor și altor aderenți. Dificultățile definiției teritoriului erau acoperite prin formula ce se propusese la Conferința Dezarmării și anume: „teritoriul asupra căruia un Stat își exercită în fapt autoritatea sa".

Continuând politica sa de apropiere cu U.R.S.S. și prevăzând reintrarea ei în Societatea Națiunilor, în vara anului 1934, Titulescu, de acord cu Guvernul român, semnează reluarea relațiunilor diplomatice.

In acelaș timp, din cauza puterii crescânde și amenințătoare a Germaniei, Franța se îndreaptă spre o lărgire a aliaților, căutând a stabili o garanție suplimentară și printr'o alianță cu Uniunea Sovietelor.

Incercarea ministrului francez Barthou de a stabili un pact regional bazat pe asistența mutuală și efectivă, constituind prin participarea Sovietelor un sistem complect de securitate european, nu reușește.

Mai târziu, Franța, prin înțelegerea ce stabilește cu Italia în Ianuarie 1935, pare că înclină spre o micșorare a importanței factorului sovietic, ceeace însemna în realitate un sistem de securitate incomplect.

Poziționea geografică a Uniunii Sovietice, cât și desvoltarea forței ei militare, reprezentau însă o necontestată stavilă contra unei agresiuni germane. Franța semnează în Mai 1935 un tratat de asistență mutuală cu U.R.S.S. Pe acest tratat se axează, câteva zile mai târziu, și pactul de asistență mutuală dintre Uniunea Sovetelor și Cehoslovacia.

Dar, pe când speranțele de organizare a unei securități efective păreau că se întăresc, conflictul italo-etiopian desvăluia cea mai cumplită criză a organizării internaționale. Sistemul asistenței și sancțiunilor, prevăzut de Pactul Societății Națiunilor, se năruia din cauza ezitărilor Franței. Mulți n'au înțeles atunci că o agresiune rămâne o agresiune, indiferent contra cui este pornită, indiferent dacă are loc contra unui Stat din Europa, sau la frontierele ei. Principiul și sistemul prevăzute erau înfrânte și cu dânsele calea agresiunii, ce avea să vină, era deschisă.

In plus, apărea criza franco-britanică, ale cărei consecințe aveau să se arate cu ocazia ocupării germane a zonei demilitarizate din Renania. Pactul dela Locarno cădea, iar Franța ieșia slăbită și cu prestigiul știrbit.

Mai mult ca oricând securitatea internațională trebuia sprijinită și pe asistența Uniunii Sovietice.

Europa orientală nu putea fi despărțită de Europa occidentală și numai un sistem de organizare unitar ar fi putut constitui o pavăză contra viitoarei agresiuni ce se întrevedea.

In această situațiune și cu aceeași viziune clară a viitorului, intervine concepțiunea lui Titulescu, a cărei finalitate era crearea unui sistem de pacte de asistență mutuală ce nu ar fi permis Statului agresor să poată rând pe rând să-și exercite agresiunea contra fiecărui Stat în parte, în timp ce celelalte s'ar fi socotit — pentru cât de scurtă vreme! — sub iluzia efemeră a unei securități. In fața tuturor gata de a-și îndeplini obligațiunile de asistență, Statul agresor ar fi ezitat mult, chiar dacă cursa ce urma nu-l putea duce decât la agresiune. Apoi, agresiunea odată deslănțuită și-ar fi găsit desigur un sfârșit mai repede și nu ar fi dus la atâtea dezastre.

Politica lui Titulescu țintea la un sistem de pacte de asistență între Statele Micii Înțelegeri și Uniunea Sovietică axate pe pactul franco-rus, precum și între Statele Micii Înțelegeri și Franța; în sfârșit, o lărgire a asistenței între Statele Micii Înțelegeri și între Statele Înțelegerii Balcanice.

Trebuia înțeles că Marea Britanie, care la acea epocă nu practica încă politica pactelor de asistență, nu ar fi lăsat niciodată Franța amenințată, după cum trebuia înțeles că niciodată Statele Unite nu ar fi putut lăsa Marea Britanie amenințată.

In vara anului 1936, după reîntoarcerea sa la Conferința Strămutorilor dela Montreux, Titulescu, autorizat de guvernul țării, începe negocierile cu Uniunea Sovietică pentru un pact de asistență, axat pe pactul franco-rus și ajunge la câteva concretizări.

O lună mai târziu, la 29 August 1936, fiind încă în străinătate, Titulescu era înlocuit de guvernul țării și înlăturat dela conducerea politicii externe a României.

Nu e momentul de a judeca încă felul cum a fost înlăturat, nici înlăturarea sa.

Titulescu a cunoscut apoi cea mai cumplită adversitate.

Prestigiul său neliniștise, politica lui supărase pe cei ce-l socoteau o piedică serioasă în politica internațională ce avea să urmeze.

Amărăciunea ce a cunoscut a fost nespusă și i-a grăbit sfârșitul.

Politica lui Titulescu presupunea desigur o mare artă și un mare prestigiu în conducerea ei. Reprezentanților de țări mici, le trebuesc nu numai însușiri excepționale, ci și o mare dibăcie pentru a câștiga dreptul la inițiative în politica internațională.

Titulescu a reușit, prin prestigiul său, prin arta sa, să dobândească acest drept și să dea politicei României, o mare strălucire.

Mulți din cei ce au văzut această strălucire, nu au bănuit poate niciodată câtă frământare, cât sbucium au necesitat și cât de tumultoasă a fost viața lui Titulescu.

Inteligența sa cuprinzătoare, de o scânteietoare strălucire, a luminat și a încălzit pe cei ce au putut să-l apropie. Magia verbului său a mișcat și a vrăjit pe cei ce au putut să-l asculte.

Și-a împletit viața din trudă și mândrie pentru țara ce și-a iubit-o și a cinstit-o.

Oriunde și pretutindeni unde a putut și-a spus cuvântul său cu autoritate, cu hotărâre și cu credința de neînvins a drepturilor țării sale.

Conjurațiunile întunericului au putut zădărnici concepțiunea politică a lui Titulescu, lumina ei însă nu a putut fi stinsă.

OAMENII ZILEI

JOSEPH EDWARD DAVIES

Joseph Edward Davies este una din personalitățile importante ale Congresului Statelor Unite.

In ultimii 25 ani, d-sa a îndeplinit misiunile cele mai importante și în ultimul timp a fost ambasadorul Statelor Unite pe lângă guvernul sovietic.

D. Joseph Edward Davies este autorul operei „Misiunea Moscovei" care a fost recent filmată.

D. JOSEPH DAVIES fostul ambasador al Statelor-Unite la Moscova

In 1942, a fost ales președinte onorific al Congresului de amiciție americano-sovietice.

In Mai 1943, bucurându-se de încrederea desăvârșită a d-lui Roosevelt, Președintele Statelor Unite l-a însărcinat cu remiterea unui mesaj secret mareșalului Stalin.

Născut la 29 Octombrie 1876, și-a terminat studiile la Universitatea din Wisconsin în 1898 și și-a luat doctoratul în drept în 1901. Un an mai târziu, a fost procuror al districtului Jefferson, păstrând aceste calități timp de 4 ani. In urmă a practicat profesiunea de avocat la Madison.

Mama distinsului personagiu a fost cunoscuta literată Rachel O. Don.

In 1913, președintele Wilson l-a numit ambasador în Rusia, dar a refuzat postul, după cum a refuzat și oferta postului de ambasador în Italia și acela de guvernator în Filipine.

In 1915 a primit să fie președintele Federației Comerciale.

Candidat la alegerile senatoriale pentru scaunul circumscripției electorale Wisconsin, a eșuat și și-a continuat profesiunea de avocat.

In timpul conferinței dela Versailles a însoțit pe președintele Wilson în calitate de consilier economic, iar în 1920 a fost numit consul al Statelor Unite în Mexic.

In timpul crizei financiare din 1929-1932, d. Davies și-a pierdut 60% din propria sa avere. In 1932, președintele Roosevelt i-a oferit un loc în guvern, pe care însă l-a refuzat, iar atunci când d. Roosevelt și-a pus din nou candidatura la alegerile prezidențiale, d. Davies a desfășurat o vie activitate pentru reușita acestei realegeri.

In 1936 d. Roosevelt i-a propus să aleagă între postul de ambasador la Berlin și cel la Moscova. D. Davies a ales pe acesta din urmă, reușind în scurtă vreme să-și câștige simpatia opiniei publice rusești.

După câtva timp a fost numit ambasador al Statelor Unite la Bruxelles unde a funcționat până în 1940. Situația internațională din acea vreme l-a readus în Statele Unite unde a fost colaboratorul ministrului de externe, d. Cordell Hull, iar în 1941 a fost numit președinte al Comitetului pentru sprijinul de război.

Dotat cu un fizic plăcut, d. Davis e cunoscut în Statele Unite pentru generositatea sa. D-na Davies, moștenind o frumoasă avere, a înlesnit soțului ei acțiunea generoasă. La New-York, 700 de persoane beneficiau zilnic de această generozitate, având masa oferită gratuită de d. Davies.

Admirator al progreselor realizate în Rusia Sovietică, d. Davies este convins de necesitatea legăturilor dintre Statele Unite și Soviete.

„Suntem tari și viguroși; scopul nostru este pacea" — aceasta este formula pe care o întrebuințează atunci când vorbește despre Statele Unite și Rusia Sovietică.

ZIARIST „FOR EVER"

Journal de Genève, cu data de 16 August, comentează seria de articole dictate de Benito Mussolini și apărute în „Corriere della Sera" între 24 Iunie și 15 Iulie a. c., articole cari vor apare, probabil, într'un volum care ar sintetiza, după părerea autorului, „un an de istorie italiană".

Nu mai e nevoie să amintim toate fazele dramei italiene, toate suferințele, toate lipsurile, întreaga tragedie pe care a trăit-o și o trăește încă patria lui Cavour, fie în domeniul pierderilor acelor incomparabile și de neînlocuit comori artistice, fie în domeniul pierderilor materiale și de vieți omenești.

Și poate oricine închipui mizeriile de tot felul pe care le-a suportat și le suportă milioanele de italieni în așteptarea mult doritei libertăți, astfel că din punct de vedere documentar și istoric erau de așteptat să fie sugestive gândurile și remușcările cari apasă asupra marelui responsabil al dezastrului în care și-a vârît țara și neamul: Mussolini.

Dar el nu își apără activitatea de 20 de ani, nici nu manifestă vreo penitență; nu invocă fatalitatea; nu combate opoziția, aproape că nici nu pomenește de anti-fascisti; nu zugrăvește suferințele poporului, nici nu arată vreo compătimire măcar retrospectivă; nu amintește de ruinele acumulate și nici nu-l preocupă căile aspre ale reconstrucției, refacerii și redresării, ci, polemist, divulgă ambițiile, vanitatea și goana după onoruri a câtorva adversari ori foști prieteni, într'o formă care — scrie marele ziar elvețian — nu e lipsită de vervă, dar care nu arată cu nimic îngrijorarea pe care o trăește țara lui, neamul lui, ori grelele și penibilele împrejurări din ultimii ani mai ales.

Journal de Genève găsește o explicație în... temperamentul de ziarist manifestat de fostul Duce în momente atât de îngrijorătoare și sumbre pentru cel ce și-a dus țara la ruină și căruia i-a fost dat să guste amarul, covârșitorul supliciu de a semăna el însuși doliu în propria sa familie.

„Ziarist FOR EVER (de totdeauna) și după părerea multora numai ziarist, șeful guvernului nouei republici italiene, având o țară de apărat, o revoluție lentă de reprimat, un aliat de strunit, o economie de refăcut, o armată de reconstituit, nu găsește nimic mai grabnic de făcut decât să se răzbune, ca pamfletar, împotriva adversarilor, căci în fond acesta este scopul urmărit în ciudata publicație: valoarea sa istorică din multe puncte de vedere este îndoelnică, doar verva și valoarea polemică nu pot fi subestimate".

Nu știm cât de îndreptățită este constatarea ziaristului genevez că ne aflăm în fața manifestării temperamentului unui ziarist FOR EVER și nu a unui temperament care în orice situație și în orice postură, ar fi fost tot atât de bătăios, de singular, de personal, fără perspectiva de ansamblu a problemelor care preocupă pe toți cei cari au o răspundere în conducerea maselor.

Dar dacă este într'adevăr îndreptățită, cu toată fina remarcă a ziaristului genevez despre o deformare profesională a breslașilor scrisului, socotim, alături de toți italienii, alături de toți cari știu rolul „Ducelui" în pregătirea atmosferei războiului și în dezlănțuirea ostilităților cari au adus lumii atâta jale și atâtea distrugeri, socotim că ar fi fost mai bine ca Mussolini să fi rămas ziarist FOR EVER, adică, în traducerea strictă: pentru totdeauna ziarist, numai ziarist.

Rău pe care l-ar fi putut face ar fi fost infinit mai redus.

Asociația corespondenților de presă străină își reia activitatea

Marți, 12 Septembrie, s'a ținut adunarea generală a Asociației corespondenților de presă străină.

Au fost prezenți d-nii: Gibson Archie, fost ani de zile președinte al Asociației corespondenților de presă străină, reprezentant al ziarului „Daily Sketch"; Derek Patmore, reprezentant al ziarelor „Daily Mail", „Observer" și „Christian Science Monitor"; Cedric Salter, reprezentant al ziarelor „Daily Express", „Sunday Express" și „Evening Standard"; Alfred Cholerton, reprezentant al ziarului „Daily Telegraph"; Sam. Brewer, reprezentant al ziarului „Chicago Tribune"; Dr. Schmerz, reprezentant al agenției „United Press"; N. N. Petrascu, reprezentantul lui „Northi American Newspaper Alliance"; Ives Franck, reprezentantul ziarului „Journal de Génève"; Stefan Gandony, reprezentantul lui „New-York Times"; Edmond Guérive, reprezentantul lui Agence Ec. et Financiere et la Soc. d'Etude et d'Information Economique; Leon Thevenin, reprezentantul ziarului „Le Temps"; Luigi Armelani, Alfredo Mantero, Leo Giaconnello, reprezentanți ai presei italiene antifasciste; Bavay Amor, atașat de presă al Italiei.

A fost ales un comitet restrâns al Asociației, format din d-nii N. N. Petrascu, ca președinte și Edmond Guérive și Luigi Armelani ca membri, pentru a relua raporturile cu autoritățile române și străine și pentru începerea activității asociației.

La 20 Ianuarie 1945 va avea loc adunarea generală a asociației.

Adunarea, în unanimitate, aduce mulțumiri d-lor Franck Stevens și N. N. Petrașcu, pentru lupta contra guvernelor trecute împiedicând dizolvarea juridică a asociației.

Sediul asociației se stabilește deocamdată la d. N. N. Petrașcu, președinte, în bul. Lascăr Catargiu nr. 2, telefon 2.20.06.

Reuniuni săptămânale vor avea loc în fiecare Miercuri, la orele 12 a. m.

Voluntarii din Ardeal la Președinția de consiliu

Un numeros grup de voluntari din Ardeal, condus de fruntași ai tineretului ardelean, au manifestat eri la Președinția de consiliu strigând: „Vrem Ardealul".

Voluntarii, încolonați, purtând drapelul țării, au făcut o manifestație de simpatie d-lui Iuliu Maniu, care în acel moment pleca dela Președinția de consiliu.

SOCIETATEA DE RADIO SUB BOMBE

Neașteptata teroare deslănțuită de aviatorii hitleriști între 24-26 August a sângerat serios radiodifuziunea românească. In Joia de pomină, dela ora 8.30 și până la ora 4 după masă, valuri după valuri de avioane au căutat să atingă și să nimicească sediul din str. Gen. Berthelot al emițătorului care atunci oferia singura legătură cu restul lumii. Puțin după orele 16, a fost atinse și distruse sediul și studiourile după ce toate casele din vecinătate fusese dărâmate în cursul încercărilor nereușite de a lovi soc. de radio. Personalul societății — dela director până la ultimul funcționar — a înțeles să-și facă datoria în orice condiții, cu abnegație dusă până la sacrificiu; din păcate, o parte a plătit cu viața temerara încercare. Toți câți am folosit și apreciat balsamul informațiilor radiodifuzate în aceste zile de restriște, să îndreptăm un gând pios către aceia care s'au sacrificat ca să ne ofere aceste informații. Ii numim pe acești eroi ai radio-difuziunei românești ing. Cristovici din serv. tehnic al Soc de Radio, Alfred Pagoni, Gn. Ciocârlan din direcția programelor, telefonistul de serviciu Gh. Georgescu și 13 soldați din garda militară a instituției.

Tot Joi 24 August, după ce bombardase simțitor Băneasa, trupele nemțești au ocupat aproape de prânz și locaul emițătorului, făcând prizonieri pe inginerul și mecanicul de serviciu și câțiva soldați din gardă. Prin ciocniri și tăeri, ocupanții au stricat legăturile electrice ale mașinilor, conducta pentru transportul energiei electrice, țevăria, etc. Postul a fost ocupat până în ziua de 29 August, când trupele române au reintrat în posesia lui. In aceeași zi au scăpat din lagărul nemțesc inginerul și mecanicul de serviciu al postului și s'au prezentat în localul emițătorului, unde îi așteptă o muncă dintre cele mai grele. Grație eforturilor depuse după o muncă necurmată de două zile, emițătorul Radio București a fost redat traficului regulat, în ziua de 31 August.

Emițătorul dela Bod a suferit și el atacul terorist. Luni 28 August, la orele 12.45, când tehnicienii postului pregăteau începutul emisiunii, au apărut 20 de avioane Stuka și au pornit un infernal bombardament în picaj. Au fost aruncate vreo 70 de bombe de toate calibrele, cele mai mari ajungând până la 1000 kgr. Rezultatul a fost scoaterea emițătorului din funcțiune. Actualmente, tehnicienii Soc. de Radio muncesc din răsputeri pentru identificarea distrugerilor și remedierea lor. Concomitent, a fost reparat cablul de legătură cu București, care fusese distrus înainte de Ploești.

Atenția specială a teroriștilor văzduhului, pentru așezământul radiofonic dovedește rolul excepțional pe care l-au avut emisiunile de radio, rol plătit, din păcate, cu simțitoare pierderi materiale și omenești. Deplângem din toată inima pierderile omenești—care, încă odată, arată cu prisosință prezența la datorie a personalului, sub ploaia de bombe cu care a fost acoperită Soc. de Radio.

In ce privește pierderile materiale — acestea trebuesc remediate: înlocuirea materialelui stricat, ruperea și reechiparea studiourilor sunt operațiuni care nu suferă amânare. Aceste cerințe acute ale radiodifuziunii românești nu pot fi însă soluționate fără concursul radioamatorilor. Este de dorit ca, astăzi măcar, să se termine cu ascultătorii fără plată. Nu pledăm o cauză a cărei apărare ne aparține. Totuși spiritul de echitate ne obligă să îndemnăm pe ascultătorii clandestini să treacă pe la ghișeurile Soc. de Radio — cel puțin ca recunoștință pentru sprijinul scump plătit, dat zilele trecute și pentru viitoarele servicii pe care este chemată să le presteze radiodifuziunea românească.

Ing. F.

PROBLEMA REFACERII ORAȘULUI PLOEȘTI

II

Ploești, Septembrie

Intr'un număr trecut al ziarului nostru, am scris despre refacerea orașului Ploești, emițând părerea ca cetățenii să nu se grăbească cu reconstruirea imobilelor distruse de bombardamente, ci să le repare cum vor putea pe cele vătămate pentru a se adăposti în ele până la primăvară.

In acest provizorat să-și exercite comerțul și industria și să locuiască cei ce vor putea, până când se vor întocmi planurile de sistematizare și urbanizare și când — desigur — statul va găsi mijloacele necesare organizării unei refaceri pe baze solide și conform cerințelor higienice și confortului modern.

Pentru o refacere în asemenea condițiuni sunt de urmat două căi.

Prima cale este aceea de a se reface orașul în actuala lui vatră, întocmindu-se noui planuri de sistematizare.

Este știut că orașul nostru, în actuala lui așezare, este strâns între zeci de rafinerii și fabrici, pe ale căror furnaluri ies imense cantități de fum, mărite de acelea ale nenumăratelor locomotive ale C. F. R., depoul C. F. R., calea ferată Ploești-Văleni și Ploești-Târgoviște și liniilor de garaj ale diferitelor întreprinderi industriale, în plus gazele emanate dela multiplele rafinerii ce fac ca aerul de respirat să fie nesănătos.

Nu are nici un parc, nici măcar o grădină publică mulțumitoare, nici o apă curgătoare ai cărei curenți să ajute la primenirea aerului; are doar insalubrul pârâu „Dâmbul" pe ale cărui maidane s'au cărat toate murdăriile și toate cadavrele de animale și care constitue o adevărată pacoste pentru oraș din cauza miasmelor și a înecurilor pe cari le produce.

De aceea se ventilează ideea părăsirii în parte a actualei vetre, adică: aci, să rămână fabricile, iar autoritățile, instituțiile publice, școlile, micile industrii, meseriile, căminurile de locuit să se mute la o mică distanță, de preferat pe o apă, cum ar fi Teleajenul sau Prahova (Teleajen mai de grabă fiind mai apropiat).

Se proectează să se creeze deci două cartiere, legate între ele prin mai multe mijloace de comunicație, tramvai, autobuze, etc.

Am discutat această a doua cale de refacerea orașului Ploești cu mai mulți arhitecți cu renume în țară. Ei nu au respins ideea, ci dinpotrivă au găsit-o foarte bună de luat în discuție.

Rămâne de văzut cari vor fi posibilitățile materiale ale țării, în urma războiului.

Un fapt rămâne cert: trebue să se dea o deosebită atenție reconstruirii orașului, fie că se va adopta prima formulă: refacerea în vechea vatră, fie că se va trece la a doua: crearea unui nou cartier pe albia unei ape.

Ori care din aceste două formule va fi adoptată, totul trebue studiat și chibzuit până în cele mai mici amănunte.

Se vor întrebuința multă muncă, materiale și bani pentru refacerea orașului, în orice condițiuni (chiar și în refacerea provizorie, cum este tendința momentană).

Insă va fi păcat de muncă, de materiale și de banii cheltuiți, dacă va trebui să trăim și mai departe într'un oraș insalubru și inestetic.

Cutremurul și războiul au fost în mod indiscutabil o nenorocire pentru Ploești. Să dovedim că „uneori și nenorocirea e bună la ceva" și să avem un Ploești modern și civilizat.

C. N. DRAGOMIRESCU

Incunoștiințare pentru tinerii cari au lucrat la diferite tabere

Se aduce la cunoștința tinerilor cari au lucrat în taberele I-a și VI-a, în detașamentul P. M. B. la Direcția Grădinilor (Cișmigiu, Parcul Carol, Herăstrău, Lacul Tei și sectoarele Horticole) în lunile Mai, Iunie, Iulie, August și Septembrie 1943, că urmează să se prezinte la 13 Septembrie 1944, orele 14.30 în str. Parfumului, No. 29, pentru a-și încasa soldele.

Totdeodată se aduce la cunoștința celor cari au făcut parte din taberele 3, 4, 5, 7, 8, 10 și 14 că nu s'au întocmit încă statele de salarii pentru ei și că imediat ce aceste state vor fi întocmite de către sectoarele respective și plata ordonanțată, vor fi anunțați prin ziare.

Foștii comandanți ai taberelor 3, 4, 5, 7, 8, 10 și 14 urmează să se prezinte la 14 Septembrie 1944, orele 8.30 în str. Parfumului No. 29, pentru a primi instrucțiuni de întocmirea statelor.

Cei cari au făcut parte din taberele 2, 9, 11, 12 și 13 și nu și-au încasat drepturile pe lunile Mai-Septembrie 1943, se vor prezenta la 14 Septembrie 1944, în str. Parfumului 29, pentru a și le încasa.

VOCI DIN PUBLIC

LIPSEȘTE PETROLUL

Ne scriu gospodinele: n'avem petrol, n'avem lemne. Cu petrol pregăteam mâncarea de toate zilele, baia copiilor, spălatul rufelor. Cine n'are azi o mașină de petrol în casă? Cei sărac abia dacă-și poate cumpăra 1000—2000 kgr. de lemne ca să aibă cu ce se încălzi iarna. Tot timpul anului, arde mașina cu petrol și mulți dintre ei se folosesc și azi de lămpi cu petrol.

Dar petrol nu se mai găsește. Depozitele sunt închise, „găzarii" au alte îndeletniciri, iar populația nevoiașe duce greu lipsurile de tot felul.

Poate că autoritățile de resort vor reuși — deși împrejurările sunt critice — să înlăture lipsa petrolului în primul rând, aprovizionând populația Capitalei cu cel mai necesar combustibil în vremurile acestea de criză.

PENTRU S. T. B.

Cetățenii din cartierul Grivița roagă direcțiunea generală a S.T.B.-ului să găsească posibilitatea prelungirei liniei tramvaiului 6 dela gara de Nord, cel puțin până la Podul Grand.

Dacă nu se poate până aci, cel puțin până la șos. Basarab unde ar avea o bifurcație de întoarcere.

LEMNELE INSTITUTULUI NAȚIONAL AL COOPERAȚIEI DIN ȘOS. ȘTEFAN CEL MARE

Institutul Național al Cooperației are în depozitul de lemne din șos. Ștefan cel Mare, circa 150 vagoane lemne de foc. Aceste lemne au fost oprite din tăiere de către S. S. A. In această situație, populația înscrisă pentru lemne la acest depozit nu-și poate procura cantitățile respective.

Cetățenii înscriși la acest depozit, roagă pe d. ministru al aprovizionării să dispună tăierea lemnelor și distribuirea lor, pe bază de cartelă, la cei înscriși, întrucât foarte mulți nu au lemne și vremea rea începe să bată la uși, — toți fiind cetățeni cu venituri modeste și mici funcționari.

4000 DE LEI CHIRIE PE ZI!

Un cititor al nostru rămânând fără locuință, din cauza bombardamentelor aeriene, a căutat un apartament liber. Și a găsit. Dar proprietarul acestui apartament — nu interesează numele — i-a pretins o chirie de 120.000 lei pe lună, adică 4.000 de lei pe zi!

Evident că cititorul nostru a rămas tot fără casă.

Un alt cititor ne scrie că sunt unii proprietari de imobile cari, speculând asupra împrejurărilor de astăzi, au pretins și încasat câte 300.000 lei, chirie anticipată, pe un an, pentru o vechitură de casă, care nu merita nici 50 mii lei anual.

In cazul acesta, ministerul justiției ar trebui să vină cu o lege prin care această categorie de proprietari să fie obligată — propune cititorul nostru — sau la restituirea diferenței dintre valoarea locativă și cea încasată abuziv, sau contractele de închiriere să fie prelungite până la deplina epuizare a acestei diferențe.

In general însă, socotim că ministerul justiției are datoria să pună capăt unei stări de lucruri care apasă cumplit asupra miilor de chiriași, rămași pe drumuri din cauza bombardamentelor aeriene și cari nu se pot apropia de locuințele aflate libere din pricina chiriilor extraordinar de mari ce le pretind proprietarii lor.

O reglementare a acestor chirii ar trebui să se facă fără întârziere, înainte de 26 Octombrie 1944.

120 LEI O VARZĂ

Aprovizionările de iarnă merg foarte greu. Varza a atins un preț neașteptat: 100 și 120 lei bucata. Aceasta însemnează că o putină cu 100 de verze, pentru iarnă, ar costa nici mai mult nici mai puțin decât între 10.000 și 12.000 de lei.

Direcțiunea prețurilor din ministerul economiei naționale este solicitată să tempereze zelul speculanților și să stabilească un preț care să îngăduie populației aprovizionarea cu varză, în vederea iernii.

Dispărută!

TEODORA COMANESCU

Str. Cometei Nr. 28, Ploești, este căutată de familie. Ultima oară la sfârșitul lunei Iulie a. c. a fost semnalată ca plecând din comuna Cărbunești, jud. Prahova. Cine știe ceva, sau are vreo informație despre susnumita, este rugat cu insistență de a anunța familia Alexandru Panaitescu din Târgoviște, str. Regele Mihai I nr. 54.

23

Ministerul Muncii
CASA NAȚIONALĂ A ASIGURĂRILOR SOCIALE
B-dul Regele Carol I Nr. 33
DIRECȚIA Ad-trativă și Economat

PUBLICAȚIE

In ziua de 28 Septembrie a. c. orele 9 a. m. se va ține o licitație publică atât în Casa Națională a Asig. Sociale din București B-dul Carol I Nr. 33, Direcția Ad-trativă, parter, cât și la sediul Suboficiului din Brad, pentru construirea pavilionului sălei cazanelor de presiune la Sanatoriul T. B. C. din Brad.

Pentru cercetarea caetelor de sarcini technic și juridic precum și a devizului fără prețuri ce urmează a fi completat de furnizori cu prețurile totale și parțiale în cifre și litere, ofertanții se vor adresa în București la Serviciul Licitațiilor din Direcția Ad-trativă, parter și la sediul suboficiului din Brad în orele de serviciu.

Concurenți prin efectul depunerii ofertelor sunt presupuși că au acceptat condițiunile generale privitoare la contractările Casei Naționale a Asigurărilor Sociale din 1941 pag. 1071.

Orice mențiune din ofertă tinzând să modifice condițiunile de egalitate dintre concurenți și caetele de sarcini juridice și technice, sunt considerate ca nescrise.

8602

Trusa „VERUS" e fără rival!

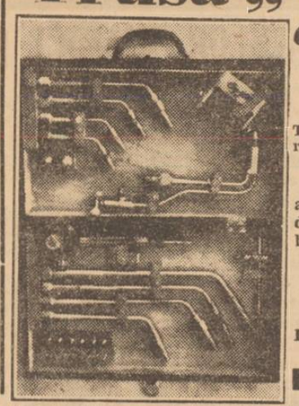

CONSTRUCȚIA MASIVĂ — UN DARD MINUNAT — FIRUNGUL DEMONTABIL

Totul construită din material superior, alamă și aramă. Desfidem ca preț și calitate orice comparație.

SPECIALITĂȚI:

aparate de sudură, generatoare de carbid, ventile reductoare, tuburi oxigen, robinete de tuburi.

„VERUS" ZAHARESCU

București, Șoseaua Vitan Nr. 106
Telefon: 6.32.02.

14

SACI DE HÂRTIE

pentru făină, cereale, legume etc., din 4 foi, de dimensiunile: 115/60; 100/60; 98/60; 90/50 și 70/33 livrează prompt din depozit, orice cantități

Fabrica „ISAROM"

Str. Popa Nan 153-155, Telefon 5.40.44

4001

Specialități de Parfumerie

Articole de toaletă fină
Specialități medicale indigene și străine
La Drogueria Medicinală „SAVOY"
FARMACISTA MARIA LASCAR
Reg. Com. No. 1413/943 CALEA VICTORIEI 33

INCĂLZIRI CENTRALE
INSTALAȚIUNI FRIGORIFICE
FRIGORIFERE
Instalațiuni noi și reparațiuni execută
W. SCHÄRER
Ssor. A. Schärer
Str N. Filipescu Nr. 46 Tel. 2.00.91

1900

DRAPELE FLAMURI INSIGNE ale NAȚIUNILOR UNITE
execuție fină — Comandați din vreme la
Decomed
BUC. I STR. CAROL 8
Telefon 4.29.02
Reg. Com. 6849/32

47

Uniunea Sindicatelor Agricole

înștiințează pe toți agricultorii din București să se adreseze imediat Sindicatelor Agricole cu sediul în București, ai căror membrii sunt, pentru a se inscrie în vederea eliberării autorizației de a păstra aparatul de radio.

Agricultorii membri ai Sindicatelor refugiate, se vor adresa direct la Uniune.

5

Străin

caută cameră sau garsonieră luxos mobilată, absolut central cu telefon. Răspuns între 8—10, 1—2, 7—9, la 2.06.42.

17

Tânăr menaj
(soț și soție)
caută doamnă serioasă pentru conversație limba engleză și eventual conducerea menajului.
Oferte detailate la ziar sub 4 T.

31

D-l M. Lorber

născut în America și fost internat în lagăr până la evenimentele din 23 August 1944, este rugat să se prezinte la serviciu, unde va fi imediat reintegrat.

9

Grup electrogen

Diesel 18 HP, alternator 14 HP și motor Warschlook 6 HP, aproape noi, vinde „APOLDA" Buzești 45

936

CASA BALOC GALAȚI
IOAN STANGA
Str. Banu Mărăcine 39—41 București
Reg. Com. 1951/942
Tel. 3.77.40
Angajează lucrători și lucrătoare la mantouri, ajutoare și ucenice.

3

De vânzare
FIOLE
de 1, 2, 5 cmc.
Telefon 5.27.12

1020

BIRLIC
are una din cele mai mari creații din ultimii ani în comedia
O călătorie prin Rai
comedie în 4 acte în versiunea d-lui TUDOR MUȘATESCU
cu VASILIU BIRLIC VIRGINICA POPESCU și ION TALIANU
In fiecare zi la ora 4 precis
Duminică Matineu ora 10[30] dim.
TEATRUL COLORADO
Strada G. G. Assan 3.
Telefon 4.41,32
Dir. Vasiliu Birlic.

CAUT
APARTAMENT 3—4 camere pentru atelier confecțiuni. Eventual preiau asemenea intreprindere. Telefonați la 2.79.50 între orele 11—1 și 2.21.40, între orele 17—19.

9

Cpt. Chitic Panaite,
caută pe ECATERINA CHITIC și așteaptă să-i scrie pe vechea adresă.

940